

Behulpzaam collegaatje

Dat kleine ingreepjes grote gevolgen kunnen hebben, was bekend, maar tot nog toe had ik dat altijd positief opgevat. Zo was ik al twee keer aan een vinger geopereerd, omdat de vingers in kwestie ‘hokten’: ze bleven steken als ik ze strekte vanuit de gebogen stand. Beide keren had de operatie goed geholpen, dus toen dit najaar mijn linkerwijsvinger begon te muiten, liet ik me meteen doorverwijzen naar de plastisch chirurg. Ook nu verliep de ingreep vlot en geruisloos - tot ik terugkwam voor controle en het laten verwijderen van de hechtingen. De dokter kwam, zag, gaf me een verwijsbrief voor de handfysio en riep een assistente voor de hechtingen. Dat meisje was aanzienlijk minder voortvarend dan dokter. Ze prutste wat, trok aan draadjes, zuchtte en maakte geluiden à la ‘Huh?’ en ‘Nou zeg!’ Net toen ik op het punt stond om definitief flauw te vallen, ging ze hulp halen bij een wat meer slagvaardig type. “Oooh!” riep die uit, “Néé! Máár! Dát doe je dus helemaal fout hè! Die héchtingen zijn niet áfgeknipt, die lopen zó! Dóór!” Ze maakte er met haar handen golvende bewegingen bij om het wat aanschouwelijker te maken voor ons, sufdekentjes. “Dus je moet ‘m maar één keer doorknippen en dan erút trekken! Snáp je?” Ze wachtte het antwoord niet af en vertrok weer, onmisbaar als ze blijkbaar was op alle fronten in dit ziekenhuis. Tja, dat heb je als je het allemaal zo goed weet, maar te beroerd bent om je collega’s even te begeleiden als ze blind met een schaar op patiënten worden afgestuurd. Ik had hier natuurlijk overeind moeten springen en eisen stellen, maar de ellende is dat ik van ieder greintje assertiviteit verlaten ben als ik klappertandend van de zenuwen in mij moet laten prikken, knippen of snijden. Misschien moest ik samen met dit meisje maar eens een training gaan doen, want inmiddels zijn we zeven weken verder, zijn er drie keer stukken draad uit mijn hand getrokken en ziet het er nog steeds uit als een kersverse wond op een heuvel van littekenweefsel. Ik ga twee keer per week naar de fysio en doe per dag zes keer negentig knijpen en strekoefeningen, driemaal een stevige massage en draag vijf uur een spalk. Maar of dat alles nog een gaat helpen om de bijwerkingen van een piepklein ingreepje en een behulpzame collega te neutraliseren, wordt steeds onzekerder.